Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26108
Copyright: Admont, Benediktinerstift

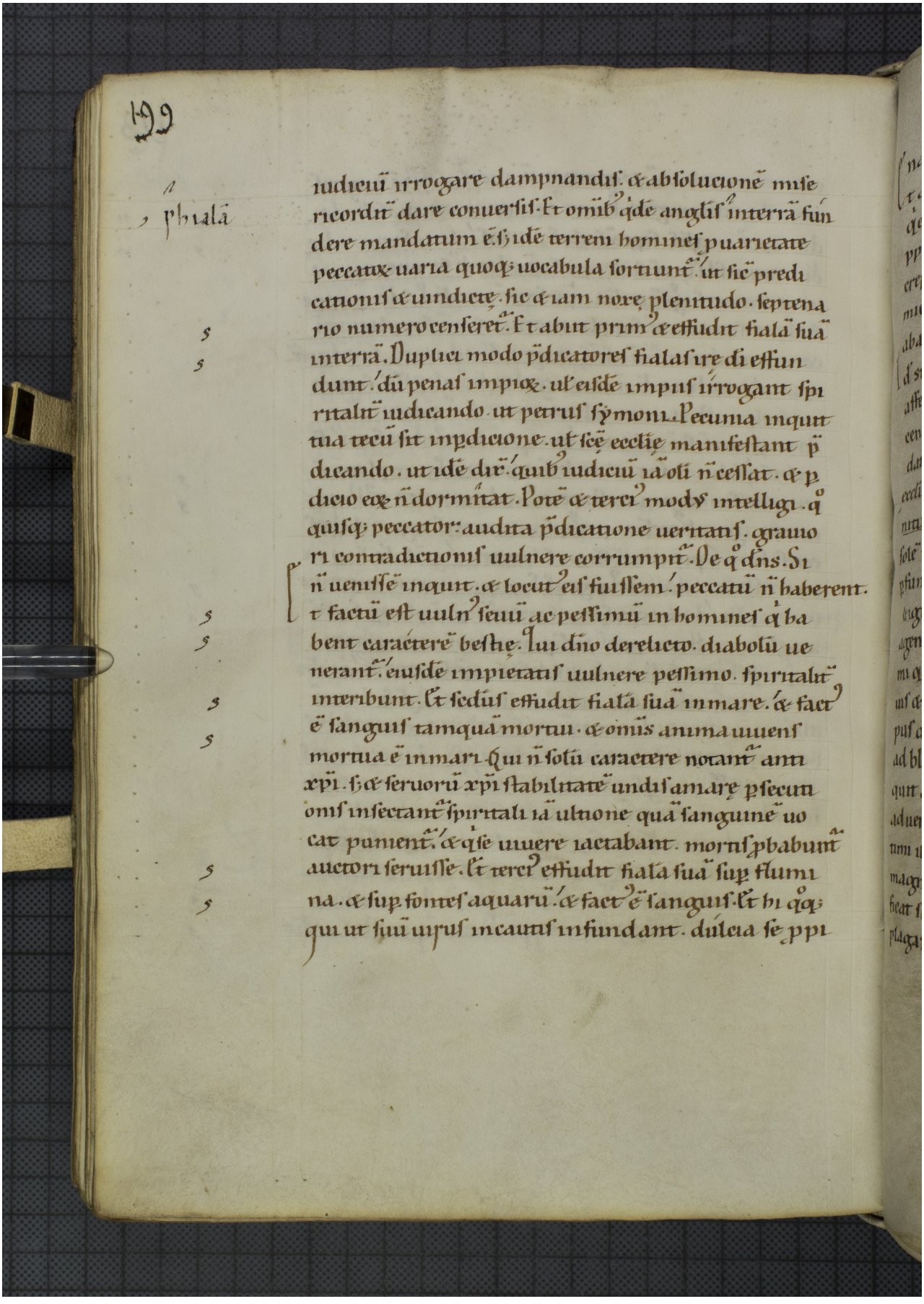

199

iudiciū irrogare dampnandis. & absolucionē miserendi dare conuersis. Et omib; qdē anglis interrā fundere mandatum ē. Sic idē terrenos homines p uarietate peccatoꝝ uaria quoq; uocabula sortiunt. ut sic predicationis & undictę. sic & iam norę plenitudo. septenario numero censeret. Et tabit prim & effudit fiala sua interrā. Duplici modo pdicatores fialas ire di effundunt. dū penas impioꝝ. ul eisdē impias irrogant spiritalit iudicando. ut petrus symoni. Pecunia inquit tua tecū sit in pdicione. ut sčę ecclię manifestant pdicando. ut idē dr. quib; iudiciū iā oli nō cessat. & predicio eoꝝ nō dormitat. Potē & terci modo intelligi. q quisq; peccator: audita pdicatione ueritatis. grauoris contradictionis uulnere corrumpit. De q dns. Si nō uenissē inquit. & locut eis fuissem. peccatū nō haberent. Et factū est uuln seuū ac pessimū in hominis q habent caractere bestię. Iui dño derelicto. diabolū uenerant. eiusdē impietatis uulnere pessimo. spiritalit interibunt. Et sedis effudit fiala sua in mare. & facta ē sanguis tamquā mortui. & omis anima uuens mortua ē in mari. Qui nō solū caractere notant anti xpi. sed & seruoꝝ xpi stabilitatē undis amare p̄secuti omis insectant spiritali iā ultione quā sanguine uocat pumentū. & qse uuere iactabant. mortis pbabunt auctori seruisse. Et tercī effudit fiala sua sup flumina. & sup fontes aquarū. & facta ē sanguis. Et hi qq; qui ut suū usus incautis infundant. dulcia sę ppi